

POLITIKAI HELYZETKÉP

A VILAGPOLITIKAI HELYZETET az az ellentét jellemzi elsősorban és alapvetően, mely a viruló, fejlődő szocialista tábor és a hanyatló, válságban vergődő kapitalista tábor között van.

A Szovjetunió és a népi demokráciák gazdasági helyzetét a dolgozó nép állandóan, rohamosan növekvő jóléte jellemzi, a tőkés világát viszont a munkanélküliség, az infláció és tömegnyomor növekedése.

Ez a gazdasági helyzet határozza meg a politikai eseményeket. Meghatározza egyrészt a szocializmus táborának béketörekvéseit és meghatározza másrészt az imperialista táborban a tömegek egyre élesedő harcát a kizsákmányolók ellen. A kizsákmányolók viszont a tömegek növekvő elégedetlenségét és a szocialista tábor erejének fokozódó fölényét látván, egyre inkább csak egy új háború kirobbantásában, az események menetének erőszakos megváltoztatásában keresnek égerutat.

Nézzük a legfrissebb eseményeket:

AZ AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK imperialista vezetői egy elmebeteg mánikus következetességével, a történelmi körülmények megváltozásának minden figyelembevétel nélkül ismét a hírheft s már több ízben meghiusult *Hoffman-terv megvalósításán dolgoznak*. A rosszemlékű Hoffmann tábornok, az I. világháború egyik német katonai vezetője volt, a Szovjetunió elleni kétoldali, német és japán főerőkre támaszkodó keresztes-hadjárat eszméjének kidolgozója.

Hoffman tervei kezdettől, igen népszerűek voltak az angolszász imperializmus köreiből s a hitleri Németország anyagi támogatása esetében éppen a szovjetellenes háborúban Németországnak szánt szerep lebegeit az angolszász imperialisták szeméi előtt. Japán agressziójának, Kína elleni háborújának támogatása angolszász részről, szintén ebben leli magyarázatát.

A II. világháborúban a Szovjetunió összetörte a német és a japán támadó erőket s ezzel Hoffmann tábornok stratégiai eszméit.

Az imperialisták azonban sokban emlékeztetnek a francia királyokra, akik a forradalom történetéből nem tanultak és a saját multjukból nem felejtettek. Az amerikai imperialisták az egyszerű már megkomzódott Hoffmann-terv felmelegítésével foglalkoznak.

A SAAR-VIDEKNEK Franciaországhoz való csatolása is ezt a célt szolgálja. Az amerikai imperialisták francia kiszolgálói a Saar-vidék megszerzésével a francia nép szemét akarják kiszűrni s a francia népet egy hódító politika jármába fogni. A nyugat-német bábkormány viszont a német nacionalizmus újjáébredésével fenyegetve Franciaországot, kiélezi a Saar-vidék problémáját s fenyegetésével egy olyan megoldás eszméjét veti fel, mely a két ország: Franciaország és Nyugat-Németország gazdasági egységét jelenti. Ez a Washingtonból sugalmazott eszme Nyugat-Európa amerikai uralom alatt való egységesítésének kedvenc gondolatát fejezi ki. *Igy válnék a Saar-vidék közös kormányzásának elve a francia és német nép közös leigázásának gyakorlatává.*

A hágai imperialista katonai értekezlet a nyugati irányból induló támadás megszervezésével foglalkozott, Bradley USA vezérkari főnök vezetésével.

Hoffmann tábornok tervének megfelelően folyik a keleti irányból való támadás előkészítése is.

A JAPAN HADIIPAR teljes gözzel dolgozik. A japán „rendőrség” félmilliónyi főnyi hadsereget tesz ki és a „rendőrség” hadihajóinak létszámát rövid idő alatt az amerikaiak megkétszerezték. A New-York Post című amerikai lap nyíltan megrja, hogy a japánoknak az amerikai imperialisták az ágyúölttelék szerepét szánták.

„A japánok nem várhatják, hogy Amerika saját fiatalságát küldje el Kínába és Mandzsúriába háborút viselni, mikor a japánok területileg közelebb vannak és jobban is alkalmasabbak.”

Akár Nyugat-Németországban a náci tábornokok, Japánban is helyükön vannak a császári hadigépezet vezetői és lázasan készülnek egy új háborúra.

Alaszkától Ausztráliáig terjed keleten az amerikai háborús készülődés.

Az imperialisták háborúra törő politikáját Acheson USA külügyminiszter „*totális diplomáciá*”-nak nevezte. Ez a totális diplomácia azt jelenti, hogy az USA minden ügyet a háború előkészítésének rendel alá.

Az imperialisták véres szándékainak az útjában a béketábor ereje áll. Ez az erő két tényezőre bontható: az imperialisták által kizsákmányolt népek békemozgmára és a szocializmust építő, szabad népek erejére.

Magában az imperialisták elnyomása alatt álló területeken is egyre hatalmasabban és szervezettebben bontakozik ki a békemozgalom. „A New-York Wold Telegram and Sun” című reakciós ujság szerint a béke problémája az amerikai nép „első számú nemzeti kérdésévé” lett. Az amerikai tőkés lapja, a *Wall Street Journal* szerint pedig Truman és Acheson „*külpolitikáját az amerikaiak nem támogatják*”.

A NEMZETKÖZI BEKEMOZGALOM a Béke Világkongresszus stockholmi bizottsági ülésével újabb lendületet kapott. Itt határozat született arról, hogy az emberek tömeges elpusztítására alkalmas agresszív fegyvereket, s elsősorban az atombombát be kell tiltani, azt a kormányt pedig, mely az atombombát először alkalmazza, háborús bűnösnek kell tekinteni.

Ezzel kapcsolatban itt rá kell mutatni, hogy az USA történetét egy sajátos *kannibál tradíció jellemzi*.

1899-ben Hágában nemzetközi deklarációt bocsátottak ki a dum-dum lövedékek használatának eltiltásáról. — Ezt a határozatot az USA nem írta alá.

1925-ben Genfben megállapodás jött létre a mérges gázok és bakteriológiai támadóeszközök eltiltásáról. — Ehhez a megállapodáshoz az USA nem csatlakozott.

1949-ben pedig az USA küldötte a Nemzetek Szövetségében síkra szállt a tömegpusztító, agresszív fegyverek betiltása ellen.

Az imperialisták gyilkos szándékai azonban a tömegek békeakarataiba ütköznek.

Leghatalmasabban, legtudatosabban Franciaországban jelentkezik az a nagyszabású tömegmozgalom, mely megbénítja a hadianyagszállítást és hadianyaggyártást. A francia kikötőket a munkásosztály szervezett békemozgalma elzárja a háborús úszítók céljai elől.

A békemozgalom, az imperializmus szándékait megakadályozó mozgalom egybe-
forrasztja, *nemzetközivé teszi* a tőkés országok munkásainak bérharcait, a marshallizált európai nemzetek dolgozóinak függetlenségi mozgalmát és a gyarmati népek szabadságharcát, s mindezeket az erőket a Szovjetunió következetes békepolitikája mögé tömöríti.

MAGABAN AZ USA-BAN a munkásosztály szervezett küzdelme egyre élesedik. A február 6-tól március 5-ig tartó szénbányász-sztrájk győzelme, melyben 400.000 bányász vett részt, jó példája az osztályharc kiéleződésének. Amíg az 1929—33-as gazdasági válságnak csupán végefelé került sor a sztrájkmozgalom fellendülésére, a jelenlegi válságot már annak kezdeti fejlődési fokán is a *sztrájkharc erős fokozódása* jellemzi.

A szénbányászok a rendőri intézkedések, bírói üldözések, a kormány erőesztítési ellenére engedékenységre kényszerítették a tőkéseket.

Az USA-ban nő a dolgozók elégedetlensége a *magas árak, az infláció* (1938 óta a dollár értéke felére csökkent) a *munkanélküliség, s a válsággal kapcsolatos intézkedések* miatt. Februárban a londoni Economist szerint 25—40 millió bushel (1 bushel = 36.3 liter) burgonyát festettek kékre s tették így ehetetlenné. Rengeteg tej- és tojásport megrohasztottak. Csak a tönkretett krumpli értéke 500 millió dollár!

A kaliforniai mazsolának millió kilóit etették fel a disznókkal.

Az imperialisták elleni küzdelem Európában, mely az USA gyarmatosító törekveit nyögi igen éles.

FRANCIAORSZÁGBAN ÉS FŐLEG OLASZORSZÁGBAN a politikai harc a tőkés vérengző fellépése következtében egyre fokozódik. A francia munkások gazdasági sztrájkjaihoz a békéért folyó politikai harc csatlakozik. Az olaszországi osztályharc különös jellegzetessége — mely igen nagy súlyt biztosít a munkásosztály küzdelmének, — a nincstelen parasztek fölfoglaló mozgalmában van.

Az imperialisták által elnyomott népek harcaira forradalmasító hatása van a szocializmus tábora sikereinek. Ezért akadályozta meg Franciaország amerikai kormánya egybek közt a MDP küldötteinek részvételét a Francia Kommunista Párt

kongresszusán. Ezért tiltották ki Franciaországból Dél-Afrikáig az USA gyarmatairól a szovjet Novaja Vremja című politikai lapot.

Az imperialisták szeretnék a nép fejét homokba dugni. De a nép nem hajlandó struccpolitikuskok módjára viselkedni.

Bizonyítja ezt a görög és a jugoszláv választások sikertelensége, melyet sem terrorral, sem csalással nem lehetett elleplezni.

Az imperialisták kétségbeesetten kísérleteznek Titó levitézlett becsapási módszerével Ázsiában is. Delhiben (Indiában) *Titó-kirendeltséget* létesítettek azzal a céllal, hogy az ázsiai dolgozókat a Szovjetunióval szembeállítsák.

A dolgozók azonban az egész világon a Szovjetunió köré tömörülnek.

Az imperialisták természetesen a népi demokráciákban is megkísérlik a maguk bomlasztó munkáját elvégezni. *Bulgáriában most folyt egy csoport titóista gazfickó ellen per. Csehszlovákiában lelepleztek egy vatikáni-papi csoportot, mely a templomi feszület mozgósításával imperialista csodát provokált, s a népi demokrácia, a béke ellen úszított.*

Az angol és amerikai államot mi, magyarok, kényszerítettük kémtevékenységben fülöncsípelt diplomatái visszarendelésére.

A világpolitikai helyzetet tehát egyrészt az imperialisták kétségbeesett, vesztébe rohanó háborús készülődése jellemzi, másrészt a béke erőinek állandó növekedése.

A BÉKE ERŐINEK A NÖVEKEDÉSE — mint említettük — két tényezőtől tevődik össze: az elnyomott népek küzdelméből s a szabad, a szocializmust építő népek erejének fokozódásából.

Ez utóbbit illetően a Szovjetunióban lefolyt választások megmutatták a szovjet nép teljes egységét. A Szovjetunió belső erejét fokozzák baráti kapcsolatai. *„A Szovjetunió és a Kínai népköztársaság közötti baráti szövetségi szerződés — Molotov szavai szerint — a szovjet-kínai barátságot olyan nagy és hatalmas erőtenyezővé teszi a világbéke megszilárdításában, amilyenhez hasonló még nem volt a történelemben.”*

A béketábor erőviszonyainak mérlege tükröződött vissza a magyar nemzet legnagyobb ünnepének, április 4-nek fényén.

Ezen az ünnepünkön résztvett a nagy Szovjetunió küldöttsége Vorosilov marsallal az élen, résztvett a kínai nép, a szabad Korea küldöttsége, a szomszéd népi demokráciák küldöttsége, a Német Demokratikus Köztársaság miniszterelnöke, a francia, az olasz, angol, görög, spanyol, kanadai kommunista pártok küldöttei.

A kis Magyarországnak ünnepén a szó szoros értelmében az egész haladó világvett részt.

Mi tette a magyar nép felszabadulásának ötödik évfordulóját az egész haladó világvett ügyévé?

Az tette, hogy ez az ünnep, a magyar nép szabadságának és függetlenségének ünnepe egyszersmind a béke ügye nemzetköziségének az ünnepe.

Korunkban a béke nem elszigetelt kérdés. A békét a világ minden dolgozójának közös erőfeszítésével kell megvédeni. Hogy az imperialisták világuralomra törnek, az egész világ letiprására és vérbefojtására, úgy kell a világ dolgozóinak összefogva megíúsítani a háborúra török rablógyilkos szándékait.

Április 4-én a magyar nép megmutatta, hogy megértette a béke nemzetköziségének ügyét, megértette azt, hogy az imperialisták ellenében a Szovjetunió és a szocializmus építése iránti odaadás, a bölcs Sztálin zászlaja iránti hűség biztosíthatja csak hazánk szabadságát, nemzetünk függetlenségét.

Április 4-én honvédségünk *öntudatos fegyelmével*, a díszszemlére való szívós, következetes, járhatóan felkészülés eredményeként bizonyította ország-világ előtt, hogy olyan hadsereg, mely képes a Szovjet Hadsereg nyomdokaiban haladni s mely meg tudja — ha kell — védeni a béke ügyét.

